

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீகமலவல்லி நாயகி ஸமேத ஸ்ரீஅழகியமணவாள பரப்ரஹ்மணே நம:

(உறையூர் “நம்நாச்சியார்” கமலவல்லி)

ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர ஆகம நூலான

ஸ்ரீலக்ஷ்மீ தந்த்ரம்

(ஒன்பதாம் அத்யாயம்)

இதற்கான ச்லோகம் மற்றும் பொருள் – தமிழில்

நம்பெருமாள், எம்பெருமானார் அருளால் முயன்றவன்

ஸ்ரீஅஹோபிலதாஸன் க. ஸ்ரீதரன்

Email: sridharan_book@yahoo.com

1. अहं नारायणी देवी नारायणमनुव्रता

ज्ञानानन्द क्रियात्मानं ज्ञानानन्द क्रियामयी

அஹம் நாராயணீ தேவீ நாராயணமநுவ்ரதா

ஜ்ஞானநாநந்த க்ரியாத்மானம் ஜ்ஞானநாநந்த க்ரியாமயீ

பொருள் - ஞானம், ஆனந்தம், செயல்பாடு ஆகியவற்றை உடையவனாகிய நாராயணனின் செய்கைகள் அனைத்திலும் நாராயணியாகிய நான் ஒத்துழைத்தபடி உள்ளேன். எனக்கும் ஞானம், ஆனந்தம், செயல்பாடுகள் ஆகியவை உள்ளன.

2. तस्या मे न विनाभावस्तेन वा तस्य वा मया

प्रकर्तुं शक्यते काले कस्मिंश्चिदेश एव वा

தஸ்யா மே ந விநாபாவஸ்தேந வா தஸ்ய வா மயா

ப்ரகர்த்தும் சக்யதே காலே கஸ்மிம்ச்சித்தேச ஏவ வா

பொருள் - எந்த ஒரு காலத்திலும், இடத்திலும் அவன் இல்லாமல் நான் மட்டுமே இருப்பதில்லை. இதே போன்று நான் இன்றி அவன் இருப்பது என்பதும் இல்லை.

3. तत्कार्यं वशाच्चैवान्यद् भूताद् भूतरूपकौ

आत्मयोकबलात्तौ स्वः सहैव च विनैव च

தத் தத் கார்ய வசாச்சைவாந்யத் பூதாத் பூதரூபகௌ

ஆத்மயோகபலாத்தௌ ஸ்வ: ஸஹைவ ச விநைவ ச

பொருள் - ஒரு சில செயல்களைச் செய்யும் பொருட்டும், அவரவர்களின் செயல்களுக்காகவும் நாங்கள் இருவரும் (நானும் நாராயணனும்), எங்களது யோகபலம் மூலமாக வெவ்வேறு ரூபங்களை எடுக்கிறோம். அவற்றுள் சில சாதாரண ரூபங்களாகவும், சில அசாதாரண ரூபங்களாகவும் உள்ளன.

4. ब्रह्मादिर्दत्तवान् यादुक्त पौयोगबलात्कृतः

दैत्यादिभ्यो जकद्ध्वंसकरेभ्यो वरमुत्तमम्

ப்ரஹ்மாதிர்தத்தவாந் யாத்ருக்த போயோகபலாத்க்ருத:

தைத்யாதிப்யோ ஜகத்த்வம்ஸகரேப்யோ வரமுத்தமம்

பொருள் - இந்த உலகை அழிக்கவல்லவர்களான அசுரர்கள் அவ்வப்போது பல தவங்கள் இயற்றுகின்றனர். அப்போது நான்முகன் உள்ளிட்ட உயர்ந்த தேவர்கள், அந்தத் தவங்களுக்கான வரங்களை அளிக்கவேண்டியுள்ளது.

५. ताद्रुशं ताद्रुशं रूपमास्थायीवां सनातनौ
तत्तत्प्रीति चिकीर्षायै चरावो देवकार्यतः

தாத்ருசம் தாத்ருசம் ரூபமாஸ்தாயாவாம் ஸநாதநௌ
தத்தத்ப்ரீதி சிகீர்ஷாயை சராவோ தேவகார்யத:

பொருள் – அப்போது அந்த தேவர்களின் வேண்டுகோளை முன்னிட்டு, எப்போதும் இருந்து வருபவர்களான நாங்கள் இருவரும், அந்தத் தேவர்களுக்கு மகிழ்வை ஏற்படுத்தும் விதமாகவும், அவர்களின் செயல்களை நிறைவேற்றும்படியாகவும் பல ரூபங்களை எடுக்கிறோம்.

விளக்கம் - நான்முகன் உள்ளிட்டவர்கள் அசுரர்களுக்கு வரங்களை வழங்கத் தெரியாமல் வழங்கிவிடுகின்றனர். பின்னர் அந்த அசுரர்கள் மூலமாக அவர்களுக்கே ஆபத்து உண்டாகும்போது, ஸ்ரீமந்நாராயணனை ஏதேனும் திருஅவதாரம் செய்து, அவர்களை அழிக்கும்படி வேண்டுகின்றனர். இதற்கு ஏற்றபடி பெரியபிராட்டியும், ஸ்ரீமந் நாராயணனும் பல திருஅவதாரங்கள் எடுப்பதே இங்கு கூறப்படுகிறது.

६. मायया भावमाच्छाद्य परमार्थं स्वतेजसा
अहमेवावतीर्णा हि तत्तद्धवंसिजिघांसया

மாயயா பாவமாச்சாத்ய பரமார்த்தம் ஸ்வதேஜஸா
அஹமேவாவதீர்ணா ஹி தத்தத்தவம்ஸிஜிகாம்ஸயா

பொருள் - யாரும் எளிதில் அறிய இயலாத எனது மாயை மூலம் எனது பரமார்த்த ஸ்வரூபத்தை மறைத்தவளாக, எனது சக்தியால் அந்த அசுரர்களை அழிக்கும் பொருட்டு இந்த உலகில் நான் அவதரிக்கிறேன்.

७. आदौ देवी महालक्ष्मीः स्मृताहं परमेश्वरी
अभूवं च पुनर्द्धेधा कृष्णा ब्राह्मीति रूपतः

ஆதௌ தேவீ மஹாலக்ஷ்மீ: ஸ்ம்ருதாஹம் பரமேச்வரீ
அபூவம் ச புநர்த்வேதா க்ருஷ்ணா ப்ராஹ்மீதி ரூபத:

பொருள் - தொடக்கத்தில் பரமேச்வரியாக உள்ள நான் மஹாலக்ஷ்மியாக அவதரிக்கிறேன். அதன் பின்னர் நான் க்ருஷ்ணா (காளி) என்றும், ப்ராஹ்மீ (மஹாவித்யா) என்றும் இரு ரூபங்கள் எடுக்கிறேன்.

விளக்கம் – இங்கு பரமேச்வரி என்பது பரமேச்வரன் அல்லது ஸர்வேச்வரனாகிய நாராயணனின் துணைவி என்ற பொருளில் உள்ளது.

மஹாலக்ஷ்மியின் மஹிஷமர்த்தநீ அவதாரம்

௮. गुणत्रय विभागेन रूपमेतत्परं मम
महालक्ष्मीरहं चक्र पुनः स्वायम्पुवेऽन्तरे
௯. हिताय सर्वलोकानां जाता महिषमर्दनी
मदीया चक्तिलेशा ये तत्तदेव शरीरगाः
௧௦. सम्भूय ते ममाभूवन् रूपम् परमशोभनम्
आयुधानि च देवानां यानि यानि सुरेश्वर
௧௧. तच्छक्तयस्तदाकारा आयुधानि ममाभवन्
अपिष्टुता सुरैः साहम् महिषं जघ्नुषी क्षणात्
8. குணத்ரய விபாகேந ரூபம் ஏதத் பரம் மம
மஹாலக்ஷ்மீரஹம் சக்ர புந: ஸ்வாயம்புவே அந்தரே
9. ஹிதாய ஸர்வலோகாநாம் ஜாதா மஹிஷமர்த்தநீ
மதீயா சக்திலேசா யே தத்தத்தேவ சரீரகா:
10. ஸம்பூய தே மமாபூவந் ரூபம் பரமசோபநம்
ஆயுதாநி ச தேவாநாம் யாநி யாநி ஸுரேச்வர
11. தச்சக்தயஸ்ததாகாரா ஆயுதாநி மமாபவந்
அபிஷ்டுதா ஸுரை: ஸாஹம் மஹிஷம் ஜக்நுஷீ க்ஷணாத்

பொருள் - மேலே உள்ள உயர்ந்த அவதாரங்கள், எனது குணங்களுக்கு ஏற்ப உள்ள மூன்று அவதாரங்களாகும் (ஸத்வம் = மஹாலக்ஷ்மி). இந்த்ரனே! ஸ்வாயம்பு மனுவின் காலத்தில் இந்த உலகின் நன்மைக்காக, மஹாலக்ஷ்மியாகிய நான் மஹிஷமர்த்தநியாக அவதரித்தேன். தேவர்களின் அரசனே! ஒவ்வொரு தேவர்களுக்கும் உள்ள எனது சக்தி என்பது ஒன்றாகத் திரண்டு மிகவும் அழகான மஹிஷமர்த்தனி வடிவம் பெற்றது. அந்தந்த தேவர்களின் ஆயுதங்களில் உள்ள சக்தியானது எனது ஆயுதங்களாக, அந்தந்த ஆயுதங்களின் வடிவிலேயே என்னிடம் இணைந்தன. அந்த வடிவில் நான் இருந்தபோது என்னை அனைத்து தேவர்களும் வணங்கி நின்றனர். அப்போது நான் மஹிஷன் என்ற அரக்கனை வதம் செய்தேன்.

௧௨. महिषान्तकरीसूक्तं सर्वसिद्धिप्रदं तदा
"तेव्या यया"दिकं दृष्टं सेन्द्रैर्देवैः सहर्षिभिः

மஹிஷாந்தகரீஸூக்தம் ஸர்வஸித்திப்ரதம் ததா

"தேவ்யா யயா"திகம் த்ருஷ்டம் ஸேந்த்ரைர்தேவை: ஸஹர்ஷிபி:

பொருள் - அப்போது இந்தரன் உட்பட அனைத்து ரிஷிகளாலும் மஹிஷனைக் கொன்றவளைப் போற்றுவதும், அனைத்து விருப்பங்களையும் நிறைவேற்றுவதும், "தேவ்யா யயா ததமிதம்" என்று தொடங்குவதும் ஆகிய ஸூக்தம் முழங்கியது (இதனை மார்க்கண்டேய புராணம் 81-3 முதல் 81-29 வரை காணலாம்).

93. उत्पत्तिम् युद्धविक्रान्तिं स्तोत्रं चेति सुरेश्वर
कथयन्ति सुविस्तीर्णं ब्राह्मणा वेतपारगाः

உத்பத்திம் யுத்தவிக்ராந்திம் ஸ்தோத்ரம் சேதி ஸுரேச்வர
கதயந்தி ஸுவிஸ்தீர்ணம் ப்ராஹ்மணா வேதபாரகா:

பொருள் - தேவர்களின் தலைவனே! தேவர்களில் சிறந்த அந்தணர்கள் மஹிஷமர்த்தனியின் தோற்றம், அவள் யுத்தத்தில் செய்த வீரச்செயல்கள் மற்றும் துதிகளை மிகவும் அழகாகவும் நேர்த்தியாகவும் உரைத்தனர்.

94. एवंप्रभावां देवीं ता स्तुवन् ध्यायन्नमत्रापि
लपते च फलं शश्वदातिपत्यमनश्वरम्

ஏவம் ப்ரபாவாம் தேவீம் தாம் ஸ்துவந் த்யாயந்நமத்ராபி
லபதே ச பலம் சச்வதாதிபத்யமநச்வரம்

பொருள் - யார் ஒருவன் அத்தகைய ரூபம் கொண்ட தேவியை துதிக்கிறானோ, த்யானம் செய்கிறானோ, வணங்குகிறானோ அவன் பல உயர்ந்த பதவிகளை அடைகிறான்.

மஹாலக்ஷ்மியின் மாஹாகாளி அவதாரம்

95. योगनिद्रा हरेरुक्ता या सा देवी दुरत्यया
महाकालीतनुं विद्धि तां मां देवीं सनातनीम्

யோகநித்ரா ஹரேருக்தா யா ஸா தேவீ துரத்யயா
மஹாகாளீதநும் வித்தி தாம் மாம் தேவீம் ஸநாதநீம்

பொருள் - ஸ்ரீஹரியின் யோகநித்திரை என்பதுடன் இணைத்துக் கூறப்படும் அரிய தேவியாக பழமையான நான் மஹாகாளியின் ரூபத்தில் உள்ளேன்.

96. मधुकैटभनाशे हि मोहितौ तौ तया तदा
जघ्राते वरलाभेन देवदेवेन विष्णुना

மதுகைடபநாசே ஹி மோஹிதௌ தெள தயா ததா
ஜக்நாதே வரலாபேந தேவதேவேந விஷ்ணுநா

பொருள் - மஹாவிஷ்ணு அளித்த வரத்தின் காரணமாக எல்லையற்ற வலிமை கொண்ட மது மற்றும் கைடபன் ஆகிய இரு அரக்கர்களின் தீமைகள் எல்லை மீறியபோது அந்த யோகநித்ரா என்பவளே அவர்களை அழித்தாள்.

97. विश्वेश्वर्यादिकं सूक्तं दृष्टं तद् ब्रह्मणा सदा
स्तुतये योगनिद्राया मम देव्याः पुरन्दर

விச்வேச்வர்யாதிகம் ஸூக்தம் த்ருஷ்டம் தத் ப்ரஹ்மணா ஸதா
ஸ்துதயே யோகநித்ராயா மம தேவ்யா: புரந்தர

பொருள் - இந்திரனே! இப்படிப்பட்ட யோகநித்ரா தேவியாகிய என்னைப் புகழும் பொருட்டு நான்முகன் “விச்வேச்வரீ ஜகத்தாத்ரீம்” என்று தொடங்கும் ஸூக்தத்தை உரைத்தான் (மார்க்கண்டேய புராணம் 78-53 முதல் 78-67 வரை காண்க).

98. एषा सा वैष्णवी माया महाकाली दुरत्यया
स्तुत्या वशीकृता कुर्याद्वशे स्तोतुश्चराचरम्

ஏஷா ஸா வைஷ்ணவீ மாயா மஹாகாளீ துரத்யயா
ஸ்துத்யா வசீக்ருதா குர்யாத்வசே ஸ்தோதுச்சராசரம்

பொருள் - அந்த மஹாவிஷ்ணுவின் மாயையாக மஹாகாளி உள்ளாள். அவளது தரிசனம் கடும் தவத்தால் மட்டுமே கிட்டவல்லது. அவ்விதம் தவம் செய்து ஒருவன் அவளைத் துதிக்கும்போது அவள் அந்தத் தவத்திற்கு வசப்பட்டவளாக, தவம் இயற்றியவனை அனைத்திற்கும் அதிபதி ஆக்குகிறாள்.

99. अस्या देव्याः समुत्पत्तिश्चरितं स्तोत्रमित्यापि
हिताय सर्वभूतानां धार्यन्ते ब्रह्मवादिभिः

அஸ்யா தேவ்யா: ஸமுத்பத்திச்வரிதம் ஸ்தோத்ரமித்யாபி
ஹிதாய ஸர்வபூதாநாம் தார்யந்தே ப்ரஹ்மவாதிபி:

பொருள் - இப்படிப்பட்ட தேவியின் உற்பத்தி, சரிதம், ஸ்துதிகள் ஆகியவை இந்த உலகின் நன்மைக்கு ஏற்றதாக உள்ளன என்ற வேதத்தில் வல்லவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

மஹாலக்ஷ்மியின் கௌசிகீ அவதாரம்

२०. तामसे त्वन्तरे शक्र महाविद्या हि या परा
कौरीदेहात्समुद्भूता कौशिकीति तदा ह्यहम्

தாமஸே த்வந்தரே சக்ர மஹாவித்யா ஹி யா பரா
கௌரீதேஹாத் ஸமுத்பூதா கௌசிகீதி ததா ஹி அஹம்

பொருள் - இந்திரனே! மஹாவித்யாவாகிய நான் தாமஸ மனுவின் காலத்தில் கௌரியின் சரீரத்திலிருந்து அவதாரம் செய்தேன். இவ்விதம் கௌசிகீ என்ற பெயருடன் நான் அவதாரம் செய்தேன்.

२१. वधाय दुष्टतैत्यानां तथा शुम्भनिशुम्भयोः
रक्षणाय च लोकानां देवानामुपकारिणी

வதாய துஷ்ட தைத்யாநாம் ததா சும்பநிசும்பயோ:
ரக்ஷணாய ச லோகாநாம் தேவாநாம் உபகாரிணீ

பொருள் - கௌசிகீயாக அவதரித்த நான் மிகுந்த துஷ்டர்கள் என்ற பெயர் எடுத்த சும்பன் மற்றும் நிசும்பன் ஆகிய இரு அரக்கர்களை வதம் செய்தேன். இப்படியாக இந்த உலகைக் காப்பாற்றி, தேவர்களுக்கு உபகாரம் செய்தேன்.

२२. मदीयाः शक्तयो यस्ता तेवश्रेष्ठचरीरगाः
तास्तास्मद्रूपधारिण्यः साहाय्यं विदधुर्मम

மதீயா: சக்தயோ யாஸ்தா தேவச்ரேஷ்டசரீரகா:
தாஸ்தாஸ்மத்ரூபதாரிண்ய: ஸாஹாய்யம் விததுர்மம

பொருள் - அந்த நேரத்தில் அந்த அரக்கர்களை நான் வீழ்த்த ஏதுவாக, உயர்ந்த தேவர்களின் சரீரங்களில் உள்ள எனது சக்திகள் அனைத்தும், பல ரூபங்கள் எடுத்து என்னுடைய உதவிக்கு நின்றன.

२३. ताभिर्निहत्य दैत्येन्द्रान् हन्तव्या ये तथा तथा
संहत्यात्मनि ताः सर्वा मदीया विपुषोऽखिलाः

தாபிர்நிஹத்ய தைத்யேந்த்ராந் ஹந்தவ்யா யே ததா ததா
ஸம்ஹ்ருத்யாத்மநி தா: ஸர்வா மதீயா விப்ருஷ: அகிலா:

பொருள் - அத்தகைய சக்தி மூலம் அந்த அரக்கர்களை நான் வதம் செய்யும் பொருட்டு, அவை அனைத்தையும் நான் எனது சரீரத்தில் மீண்டும் ஒன்றாகச் சேர்த்துக்கொண்டேன்.

२४. अहं निजघृषी पश्चात्तयो शुम्भनिशुम्भयोः
"देवि प्रपन्नातिहर् प्रसीदे"त्यादिकं तथा

२५. नारायणी स्तुतिर्नाम् सूक्तं परमशोभनम्
स्तुतयो मे तथा दृष्ट्वा देवैर्वाह्निपुरोगमैः

24. அஹம் நிஜக்ருஷீ பச்சாத்தயோ சும்பநிசும்பயோ:
தேவி ப்ரபந்நாதிஹரே ப்ரஸீதேத்யாதிகம் ததா

25. நாராயணீ ஸ்துதிர்நாம் ஸுக்தம் பரமசோபநம்
ஸ்துதயோ மே ததா த்ருஷ்டா தேவைர்வாஹ்நிபுரோகமை:

பொருள் - அதன் பின்னர் நான் சும்பன் மற்றும் நிசும்பன் ஆகிய இரண்டு அரக்கர்களையும் அழித்தேன். அப்போது அக்னிதேவனால் அங்குள்ள அனைத்து தேவர்களுக்கும் எனது ஸ்துதியான “தேவி ப்ரபந்நார்த்திஹரே ப்ரஸாத” என்று தொடங்கும் ஸ்துதி உரைக்கப்பட்டது (இதனை மார்க்கண்டேய புராணத்தில் 88-2 முதல் 88-35 வரை காண்க). அந்தத் துதியானது மிகவும் அழகான ரூபமாகிய நாராயணியை புகழ்வதாக உள்ள ஸுக்தமாகும்.

२६. एषा सम्पूजिता भक्त्या सर्वज्ञत्वं प्रयच्छति
कौशिकी सर्वदेवेश बहुकामप्रदा ह्यहम्

ஏஷா ஸம்பூஜிதா பக்த்யா ஸர்வஜ்ஞத்வம் ப்ரயச்சதி
கௌசிகீ ஸர்வதேவேச பஹுகாமப்ரதா ஹி அஹம்

பொருள் - கௌசிகீயாக அவதாரம் எடுத்த என்னைப் பக்தியுடன் யார் பூஜித்து வணங்குகிறார்களோ, அனைத்து விருப்பங்களும் நிறைவேற்றவல்ல என்னை யார் அவ்விதம் வணங்குகிறார்களோ, அவர்களுடைய அனைத்து விருப்பங்களும் நிறைவேறும்படியாக நான் செய்கிறேன்.

२७. उत्पत्तिर्युद्धविक्रान्तिः स्तुतिश्चेति पुरातनैः
पट्यते त्रितयं विप्रैर्वेदवेदाङ्गपारगैः

உத்பத்திர்யுத்தவிக்ராந்தி: ஸ்துதிச்சேதி புராதநை:
பட்யதே த்ரிதயம் விப்ரரர்வேதவேதாங்கபாரகை:

பொருள் - வேதங்களை அதன் அங்கங்களுடன் அறிந்த அந்தணர்கள் என்னை மூன்று விதங்களில் துதிக்கிறார்கள். அவையாவன – எனது உற்பத்தி, நான் யுத்தம் செய்த விதம் மற்றும் புகழ்தல் என்பன ஆகும்.

மஹாலக்ஷ்மியின் ஸுநந்தா விந்த்யவாஸினி அவதாரம்

२८. वैवस्वतेऽन्तरे चैतौ पुनः शुम्भनिशुम्भकौ
उत्पत्स्येते वरोन्मतौ देवोपद्रवकारिणौ

வைவஸ்வதே அந்தரே சைதௌ புந: சும்பநிசும்பகௌ
உத்பத்ஸ்யேதே வரோந்மத்தௌ தேவோபத்ரவகாரிணௌ

பொருள் - வைவஸ்வத மந்வந்தரத்தின்போது இந்த சும்பன் மற்றும் நிசும்பன் ஆகிய அரக்கர்கள் மீண்டும் பிறப்பார்கள். அவர்களுக்கு வரம் அளிக்கத் தெரியாமல் தேவர்கள் வரம் அளிப்பர் என்பதால் மிகுந்த உபத்ரவங்கள் செய்தபடி இருப்பார்கள்.

२९. नन्दकोपकुले जाता यशोदागर्भसंभवा
तावहं नाशयिष्यामि सुनन्दा विन्ध्यवासिनी

நந்தகோபகுலே ஜாதா யசோதா கர்ப்பஸம்பவா
வஹம் நாசயிஷ்யாமி ஸுநந்தா விந்த்யவாஸினீ

பொருள் - அப்போது நான் நந்தகோபரின் யாதவகுலத்தில் யசோதையின் கர்ப்பத்தில் ஸுநந்தா என்ற அவதாரம் எடுக்கிறேன். அதன் பின்னர், விந்த்யமலையில் இருந்தபடி நான் அந்த அசுரர்களை அழிப்பேன் (மார்க்கண்டேய புராணம் 88-38, 88-39 காண்க).

மஹாலக்ஷ்மியின் ரக்தந்திகா அவதாரம்

३०. पुनश्चाप्यतिरौद्रेण रूपेण पृथिवीतले
अवतीर्य हनिष्यामि वैप्रचित्तान् महासुरान्

புநச்சாப்யதிரௌத்ரேண ரூபேண ப்ருதீவீதலே
அவதீர்ய ஹநிஷ்யாமி வைப்ரசித்தாந் மஹாஸுராந்

பொருள் - அதன் பின்னர் நான் மீண்டும் மிகவும் பயங்கரமான ரூபம் கொண்டவளாக இந்த உலகில் அவதரிப்பேன். அப்போது நான் விப்ரசித்த தானவர்களை (விப்ரசித்தியின் வழித்தோன்றியவர்கள்) அழிப்பேன்.

விளக்கம் – காச்யபருக்கும் தனுவுக்கும் 100 புத்திரர்கள் பிறந்தனர். அவர்களுள் ஒருவன் விப்ரசித்தி என்பவன் ஆவான். இவன் ஹிரண்யகசிபுவின் மகளான ஸிம்ஹிகாவை மணந்து, இவர்களுக்கு வாதாபு, நமுசி, நரகன், ராஹு போன்ற புத்திரர்கள் பிறந்தனர். இவர்களின் மொத்த வம்சமே தானவர்கள் எனப்படுவதாகும்.

39. भक्षयन्त्याश्च तानुग्रान् वैप्रचित्तान् महासुरान्
रक्ता दन्ता भविष्यन्ति दाडिमीकुसुमोपमाः

பஷ்யந்த்யாச்ச தாநுக்நான் வைப்ரசித்தாந் மஹாஸுராந்
ரக்தா தந்தா பவிஷ்யந்தி தாடிமீகுஸுமோபமா:

பொருள் – இப்படிப்பட்ட அந்த விப்ரசித்தியின் வழித்தோன்றிய அசுரர்களை நான் அழிக்கும்போது எனது பற்கள், மாதாள் மரத்தின் மலர்கள் போன்று சிவப்பாக மாறுகின்றன.

32. ततो मां देवताः सर्वे मर्त्यलोके च मानवाः
स्तुवन्तो व्याहरिष्यन्ति सततं रक्ततन्तिकाम्

ததோ மாம் தேவதா: ஸர்வே மர்த்யலோகே ச மாநவா:
ஸ்துவந்தோ வ்யாஹரிஷ்யந்தி ஸததம் ரக்ததந்திகாம்

பொருள் - அதன் பின்னர் இந்த உலகில் உள்ள அனைத்து தேவர்களும் மனிதர்களும் என்னை ரக்ததந்திகா என்றே போற்றுவர் (மார்க்கண்டேய புராணம் 88-40, 88-42 காண்க).

மஹாலக்ஷ்மியின் சாகம்பரி அவதாரம்

33. तस्मिन्नेवान्तरे शक्र चत्वारिंशत्तमे युगे
सर्वतः शतवार्षिक्यामनावृष्ट्यामनम्भासि

தஸ்மிந் ஏவாந்தரே சக்ர சத்வாரிம்சத்தமே யுகே
ஸர்வத: சதவார்ஷிக்யாமநா வ்ருஷ்டயாமநம்பஸி

பொருள் – இந்த்ரனே! அதன் பின்னர் தாமஸ மந்வந்த்ர காலத்தின் 40வது யுகத்தில் கடுமையான உணவுப்பஞ்சமும், தண்ணீர்ப்பஞ்சமும் இந்த உலகம் முழுவதும் நூறு ஆண்டுகளுக்கு நிலவும்.

38. मुनिभिः संस्मृता भूमौ संभविष्याम्ययोनिजा
ततः चतेन नेत्राणां निरीक्षिष्याम्यहं मुनीन्

முநிபி: ஸம்ஸ்ம்ருதா பூமௌ ஸம்பவிஷ்யாம்யயோநிஜா
தத: சதேந நேத்ராணாம் நிர்ஈக்ஷிஷ்யாம்யஹம் முநீந்

பொருள் - அப்போது நான் இந்த உலகில் அவதாரம் செய்கிறேன். அவ்விதம் தோன்றி இங்குள்ள முனிவர்களை எனது நூறு கண்கள் கொண்டு பார்க்கிறேன் (அதாவது இவளது நூறு கண்களில் இருந்து பெருகி வரும் நீர் என்பதே தண்ணீர் இன்றித் தவிக்கின்ற இந்த உலகத்தில் ஆறுகள் என்று பாயத்தொடங்குகின்றன).

३५. कीर्त्तयिष्यन्ति मां चक्र शताक्षीमिति मानवाः

तदाहमखिलं लोकमात्मदेह समुद्भवैः

३६. भरिष्यामि शुभैः शाकैराविष्टैः प्राणधारकैः

शाकंपरीति मां देवास्तदा स्तोष्यन्ति वासव

35. கீர்த்தயிஷ்யந்தி மாம் சக்ர சதாஷீமிதி மாநவா:

ததாஹமகிலம் லோகமாத்மதேஹ ஸமுத்பவை:

36. பரிஷ்யாமி சுபை: சாகைராவிஷ்டை: ப்ராணதாரகை:

சாகம்பரீதி மாம் தேவாஸ்ததா ஸ்தோஷ்யந்தி வாஸவ

பொருள் - இந்திரனே! அப்போது இந்த உலகில் உள்ள மனிதர்கள் என்னை “நூறு கண்கள் கொண்டவள்” என்று போற்றுவர். அதன் பின்னர் எனது சரீரத்திலிருந்து வெளிப்பட்டதும், எனது ரஸத்தைக் கொண்டதும் ஆகியவையும், ப்ராணனைக் காக்க வல்லதும் ஆகிய தாவரங்களைக் கொண்டு இந்த உலகம் முழுமையையும் போஷிப்பேன். வாஸவனே! அப்போது சாகம்பரி என்று என்னைத் தேவர்கள் துதிப்பார்கள் (சாகம்பரி என்றால் தாவரங்களைப் போஷிப்பவள் என்று பொருள். மார்க்கண்டேய புராணம் 88-45, 88-46 காண்க).

மஹாலக்ஷ்மியின் துர்க்கை அவதாரம்

३७. तत्रैव च हनिष्यामि दुर्गमाख्यम् महासुरम्

दुर्गा देवीति विख्यातिं ततो यास्याम्यहं भुवि

தத்ர ஏவ ச ஹநிஷ்யாமி துர்க்கமாக்யம் மஹாஸுரம்

துர்க்கா தேவீதி விக்யாதிம் ததோ யாஸ்யாம்யஹம் புவி

பொருள் - அதன் பின்னர் நான் துர்க்கா என்னும் பெயர் கொண்ட கொடிய அசுரனை வீழ்த்துவேன். அப்போது இந்த உலகினரால் நான் துர்க்கை எனப்படுவேன்.

३८. शाकंभरीं स्तुवन् ध्यायन् चक्र सम्पूजयन्नमन्

अक्षय्यामश्रुते शीघ्रमन्नपानोद्भवां रतिम्

சாகம்பரீம் ஸ்துவந் த்யாயந் சக்ர ஸம்பூஜயந்நமந்

அக்ஷய்யாமஸ்ருதே சீக்ரமந்நபாநோத்பவாம் ரதிம்

பொருள் – சக்ரனே! யார் ஒருவன் சாகம்பரியான என்னைத் துதித்து, த்யானித்து வணங்குகிறானோ அவன் வெகுவிரைவாக, தான் விரும்பியபடி உணவு மற்றும் தண்ணீர் ஆகியவற்றைப் பெறுவான்.

மஹாலக்ஷ்மீயின் பீமா தேவி அவதாரம்

39. चतुर्युगे च पञ्चाशत्तमे मुनिभिरर्थिता

सुन्दरं चातिभीमं च रूपम् कृत्वा हिमाचले

40. रक्षांसि पक्षयिष्यामि मुनीनां त्राणकारणात्

ततो मां मुनयः सर्वे स्तोष्यन्त्यानम्रमूर्तयः

39. சதுர்யுகே ச பஞ்சாசத்தேம முநிபிரர்த்திதா

ஸுந்தரம் சாதிபீமம் ச ரூபம் க்ருத்வா ஹிமாசலே

40. ரக்ஷாம்ஸி பக்ஷயிஷ்யாமி முநீநாம் த்ராணகாரணாத்

ததோ மாம் முநய: ஸர்வே ஸ்தோஷ்யந்த்யாநம்ரமூர்த்தய:

பொருள் - அதன் பின்னர் தாமஸ மந்வந்தரத்தின் நான்காம் யுகத்தில் முனிவர்களின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க, இமாலயத்தில் மிகவும் அழகான ரூபத்துடனும், அச்சம் அளிக்கவைப்பதான தோற்றத்துடனும் நான் அவதாரம் செய்வேன். அந்த முனிவர்களைக் காப்பாற்றும் பொருட்டு நான் மேலும் சில அரக்கர்களை அப்போது அழிப்பேன். அப்போது அந்த முனிவர்கள் தலைவணங்கி என்னைப் போற்றியபடி இருப்பார்கள்.

49. "भीमे देवि प्रसीदे"ति भीमामभयदायिनीम्

युगे षष्टितमे कश्चिदरुणो नाम दानवः

பீமே தேவி ப்ரஸீதேதி பீமாமபயதாயிநீம்

யுகே ஷஷ்டிதமே கச்சிதருணோ நாம தாநவ:

பொருள் - அப்போது தேவர்கள் அனைவரும் பீமாதேவியாகிய என்னை “பீமேதேவி ப்ரஸீத” என்று துதிக்கத் தொடங்குவர். அந்த தாமஸ மந்வந்தரத்தின் ஆறாவது யுகத்தில் அருணன் என்ற அசுரன் தோன்றுவான்.

மஹாலக்ஷ்மீயின் ப்ராமரீ அவதாரம்

82. मनुजानाम् मुनीनां च महाबाधां करिष्यति
 तत्राहं भ्रामरं रूपं कृत्वासंख्येय षट्पदा
83. त्रैलोक्यस्य हितार्थाय वधिष्यामि महासुरम्
 भ्रामरीति च मां लोकास्तदा स्तोष्यन्ति सर्वदा
42. மனுஜானாம் முநீநாம் ச மஹாபாதாம் கரிஷ்யதி
 தத்ராஹம் ப்ராமரம் ரூபம் க்ருத்வாஸங்க்யேய ஷட்பதா
43. த்ரைலோக்யஸ்ய ஹிதார்த்தாய வதிஷ்யாமி மஹாஸூரம்
 ப்ராமரீதி ச மாம் லோகாஸ்ததா ஸ்தோஷ்யந்தி ஸர்வதா

பொருள் - அந்த அரக்கன் மனிதர்களுக்கும் முனிவர்களுக்கும் மிகுந்த தீமைகளைச் செய்தபடி இருப்பான். அப்போது நான் இந்த மூன்று உலகங்களுக்கு நன்மையைச் செய்யும் பொருட்டு ஆறு கால்களுடன் கூடிய வண்டு போன்ற ரூபம் எடுத்தவளாக, என்னுடன் பல வண்டுகள் உள்ளவளாக நான் அந்த அரக்கனை வதம் செய்வேன். அப்போது அனைத்து உலகினரும் என்னைப் புகழ்ந்து, என்னை “ப்ராமரீ” என்று அழைப்பார்கள்.

அவதாரங்கள் பற்றிய ஸ்வரூபத்தை அறிவதன் பலன்கள்

84. इत्थं यदा यदा बाधा दानवोत्था भविष्यति
 तदा तदावतीर्याहं हनिष्यामि महासुरान्
- இத்தம் யதா யதா பாதா தாநவோத்தா பவிஷ்யதி
 ததா ததாவதீர்யாஹம் ஹநிஷ்யாமி மஹாஸூராந்

பொருள் - இப்படியாக எப்போதெல்லாம் அசுரர்கள் இந்த உலகில் தோன்றி தீமை செய்கிறார்களோ அப்போதெல்லாம் நான் அந்த வலிமையான அசுரர்களை வதம் செய்யும் விதமாக இந்தப் பூமியில் அவதரிக்கிறேன்.

85. अमी ते लेशतः शक्र दर्शिताः परमाद्भुताः
 अवतारा निरातङ्गा मदीयाः केवलाह्वयाः
- அமீ தே லேசத: சக்ர தர்சிதா: பரமாத்புதா:
 அவதாரா நிராதங்கா மதீயா: கேவலாஹ்வயா:

பொருள் - இந்திரனே! இதுவரை நான் பரம அற்புதமாகவும், சிறப்பானதாகவும், அச்சம் அற்றதாகவும் இருக்கின்ற எனது பல அவதாரங்கள் பற்றிச் சுருக்கமாக உரைத்தேன்.

86. एतेषां परमा प्रोक्ता कूटस्ता सा महीयसी

महालक्ष्मीर्महाभागा प्रकृतिः परमेश्वरी

ஏதேஷாம் பரமா ப்ரோக்தா கூடஸ்தா ஸா மஹீயஸீ
மஹாலக்ஷ்மீர்மஹாபாகா ப்ரக்ருதி: பரமேஸ்வரீ

பொருள் - இந்த அனைத்து அவதாரங்களைக் காட்டிலும் மிகவும் உயர்ந்ததும்; மாறாமல் உள்ளதும், மஹிமை உள்ளதும், ப்ரகாசமானதும் ஆகிய மஹாலக்ஷ்மி ஸ்வரூபமே மிகவும் உயர்ந்தது ஆகும். அதுவே இந்த உலகம் அனைத்திற்கும் ஆதாரமாக உள்ள பரமேஸ்வரி ரூபமாகும்.

87. अमुष्याः स्तुतये दृष्टं ब्रह्माद्यैः सकलैः सुरैः

"नमो देव्या"दिकं सूक्तं सर्वकामप्रदं वरम्

அமுஷ்யா: ஸ்துதயே த்ருஷ்டம் ப்ரஹ்மாத்யை: ஸகலை: ஸுரை:
நமோ தேவ்யாதிகம் ஸூக்தம் ஸர்வகாமப்ரதம் வரம்

பொருள் - அத்தகைய மஹாலக்ஷ்மியாகிய என்னைப் புகழும்விதமாக உள்ள ஸ்துதியான “நமோ தேவ்யை மஹாதேவ்யை” என்பது நான்முகனால் அனைத்து தேவர்களுக்கும் உரைக்கப்பட்டது (மார்க்கண்டேய புராணம்: 82-7). அந்த ஸூக்தம் அனைத்து விருப்பங்களையும் நிறைவேற்றவல்லதாகும்.

88. इमां देवीम् स्तुवन्नित्यं स्तोत्रेणानेन मामिह

क्लेशाननीत्य सकलानैश्वर्यं महदश्रुते

இமாம் தேவீம் ஸ்துவந்நித்யம் ஸ்தோத்ரேணாநேந மாமிஹ
க்லோசாநநீத்ய ஸகலாநைஸ்வர்யம் மஹதச்நுதே

பொருள் - இப்படியாக உள்ள மஹாலக்ஷ்மியான என்னை மேலே கூறியபடி பல துதிகள் மூலம் அன்றாடம் துதித்தபடி உள்ளவர்களின் துன்பங்கள் விலகிச் சென்றுவிடும். மேலும் அவர்களுக்கு அனைத்துவிதமான ஐஸ்வர்யங்களும் வந்து சேரும்.

48. अमुष्याः सावताराया महालक्ष्म्या ममानघ
जन्मानि चरितैः सार्थं स्तोत्रैर्वैभववादिभिः
49. कथितानि पुरा शक्र वसिष्ठेन महात्मना
स्वारोचिषेऽन्तरे राज्ञे सुरथाय महात्मने
49. समाधये च वैश्याय प्रणतायवसीदते
भक्तिश्रद्धावता नित्यं वसिष्ठेन कृतेति मे
42. हृदि स्थिता सदा सेयं जन्मकार्मावलि स्तुतिः
49. அமுஷ்யா: ஸாவதாராயா மஹாலக்ஷ்மீயா மமானக
ஜந்மாநி சரிதை: ஸார்தம் ஸ்தோத்ரேர் வைபவவாதிபி:
50. கதிதாநி புரா சக்ர வஸிஷ்டேந மஹாத்மநா
ஸ்வாரோசிஷே அந்தரே ராஜ்ஞே ஸுரதாய மஹாத்மநே
51. ஸமாதயே ச வைச்யாய ப்ரணதாயவஸீததே
பக்தி ச்ரத்தாவதா நித்யம் வஸிஷ்டேந க்ருதேதி மே
52. ஹ்ருதி ஸ்திதா ஸதா ஸேயம் ஜந்மகார்மாவலி ஸ்துதி:

பொருள் - பாவங்கள் அற்ற இந்திரனே! முன்னதாக ஸ்வாரோசிஷ மந்வந்தரத்தின்போது, மஹாத்மாவான ஸுரதன் என்ற அரசனுக்கு, என்னுடைய அவதாரங்கள் மற்றும் துதிகள் குறித்து வசிஷ்ட மஹரிஷி உரைத்தார். நான், எனது நிலையான ஸ்வரூபமாகிய மஹாலக்ஷ்மீயாக நின்றபோது என்னுடைய சரித்ரம், ஸ்தோத்ரம், ஐச்வர்யம் போன்ற பலவற்றைப் பற்றி அந்த மஹரிஷி அரசனுக்கு உரைத்தார். மிகவும் பக்தியுடனும், சிரத்தையுடனும் கூடியவராக, எனது சரிதம் குறித்து பரிபூர்ணமாக தனது உள்ளத்தில் எப்போதும் எண்ணியவராக அன்றாடம் என்னைத் துதித்தபடி உள்ளவர் அந்த மஹாவசிஷ்டர் ஆவார். இப்படிப்பட்ட அவர் என்னைப் பற்றிய துதியை அந்த அரசனுக்கும், ஸமாதி என்னும் வைசியனுக்கும் உரைத்தார்.

42. एतां द्विजमुखाच्छ्रुत्वा ह्यधीयानो नरः सदा
43. विधूय निखिलां मायां सम्यग्ज्ञानं समश्रुते
सर्वां सम्पत्तमाप्नोति धुनोति सकलापतः
52. ஏதாம் த்விஜமுகாச்ச்ருத்வா ஹி அதீயானோ நர: ஸதா
53. விதூய நிகிலாம் மாயாம் ஸம்யக்ஞாநம் ஸமச்நுதே
ஸர்வாம் ஸம்பதமாப்நோதி துநோதி ஸகலாபத:

பொருள் - இப்படியாக உள்ள என்னைப் பற்றியதான முழுமையான சரிதங்களை யார் ஒருவன் ஓர் அந்தணன் மூலமாகக் கேட்டு அறிந்து கொள்கிறானோ, அவன் தனது

பாவங்கள் அனைத்தையும் உதறுகிறான்; தனது மயக்கங்கள் அனைத்தையும் உதறி உண்மையான ஞானம் அடைகிறான்; தனது தீமைகள் அனைத்தும் அழியப்பெற்று, அனைத்து ஸம்பத்துக்களும் கிட்டப்பெறுகிறான்.

५४. मम प्रभावात् सौभाग्यं कीर्तिं चैव समश्रुते
केवला अपि यद्येते मदीया विष्णुना विना

மம ப்ரபாவாத் ஸௌபாக்யம் கீர்த்திம் சைவ ஸமச்ருதே
கேவலா அபி யத்யேதே மதீயா விஷ்ணுநா விநா

பொருள் - இப்படியாக அந்தணன் மூலமாக என்னைப் பற்றி முழுமையாகக் கேட்டறிந்து, எப்போதும் என்னைப் பற்றிய சரிதங்களையே எண்ணியபடி உள்ள ஒருவன் எனது ப்ரபாவம் மூலமாக ஸௌபாக்யங்களையும், மிகுந்த புகழையும் பெறுவான். இப்படியான எனது அவதாரங்கள் பற்றி மட்டும் நான் உரைத்தேன் (விஷ்ணு என்னுடன் அவதரிக்காமல் நான் தனியாக எடுத்த அவதாரங்கள் பற்றி மட்டுமே உரைத்தேன்).

५५. न मेऽस्ति संभवः सोऽयमहंभूतः स्थितोऽत्र तु
अन्योन्येनाविनाभावादन्योन्येन समन्वयात्

ந மே அஸ்தி ஸம்பவ: ஸோயம் அஹம்பூத: ஸ்தித: அத்ர து
அந்யோந்யேநாவிநாபாவாதந்யோந்யேந ஸமந்வயாத்

பொருள் - ஆயினும் விஷ்ணு இல்லாமல் நான் இல்லை. ஆக எனது இந்த அவதாரங்களில் எனது அஹந்தை ("நான்" என்னும் எண்ணமாக) என்பதாக அவனே உள்ளான். இதன் காரணம் என்னவெனில், நாங்கள் இருவரும் ஒருவருக்கொருவர் பிரியாமல், ஒருவருக்குள் ஒருவராக எப்போதும் உள்ளோம்.

५६. मय्ययं देवदेवेशस्तत्राहं च सनातनी
इत्येते लेशातः शक्र दर्शिताः सप्रकारकाः

மய்யயம் தேவதேவேசஸ்தத்ராஹம் ச ஸநாதநீ
இத்யேதே லேசத: சக்ர தர்சிதா: ஸப்ரகாரகா:

பொருள் - இந்திரனே! தேவர்கள் அனைவருக்கும் தேவனாகிய அந்த மஹாவிஷ்ணு என்னுள் எப்போதும் வசிக்கிறான். நானும் அவனுள் எப்போதுமே உள்ளேன். இப்படியான எனது அம்சங்களுடன் கூடிய அவதாரங்கள் பற்றி நான் உனக்கு உரைத்தேன்.

49. अवतारा मदीयास्ते सण्भूताः कोशपञ्चके
शुद्धे कोशे समुद्भूता भवद्भावात्मकाः परे

அவதாரா மதீயாஸ்தே ஸம்பூதா: கோசபஞ்சகே
சுத்தே கோசே ஸமுத்பூதா பவத்பாவாத்மகா: பரே

பொருள் - இப்படியாக எனது அவதாரங்கள் பஞ்சகோசங்களில் அடங்கியுள்ளன. ஆனால் ஆறாவதான சுத்தமான கோசம் என்பதில் நானும் விஷ்ணுவும் சேர்ந்தே அவதரிக்கிறோம் என்பதை அறியவேண்டும்.

48. तत्राप्येषा स्थितिर्ज्ञेया विष्णोर्मम सह स्थितिः

एवंप्रकारां मां ज्ञात्वा प्रत्यक्षां सर्वसंमताम्

49. उपायैर्विविधैः शश्वदुपास्य बहुधात्मिकाम्
क्लेशकर्माशयातीतो मद्भावं प्रतिपद्यते

58. தத்ராப்யேஷா ஸ்திதிர்ஞேயா விஷ்ணோர்மம ஸஹ ஸ்திதி:

ஏவம் ப்ரகாராம் மாம் ஜ்ஞாத்வா ப்ரத்யக்ஷாம் ஸர்வஸம்மதாம்

59. உபாயைர்விவிதை: சச்வதுபாஸ்ய பஹுதாத்மிகாம்

க்லேச கர்மாசயாதீதோ மத்பாவம் ப்ரதிபத்யதே

பொருள் - இப்படியாக நானும் விஷ்ணுவும் உள்ளதைப் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். எனது அவதாரங்கள் என்பது இப்படியாக உள்ளது என்பதையும், அனைவரும் ஒப்புக் கொள்ளும்படியாக உள்ள எனது ஸ்வபாவம் என்பது இவ்விதம் பல ஸ்வபாவங்களின் கூட்டாக உள்ளது என்பதையும் அறிந்து ஓர் உபாஸகன் என்னைப் பலவிதமாக உபாஸனை செய்யக்கூடும். இப்படியாக என்னை உபாயமாகக் கைக்கொண்ட அந்த உபாஸகன் தனது சோகங்கள் அனைத்தையும் கடந்தவனாக, கர்மங்களை அழித்தவனாக எனது ஸ்வரூபத்தைக் கிட்டப்பெறுகிறான்.

ஒன்பதாம் அத்யாயம் ஸம்பூர்ணம்